

Type vraag: *Vraag om uitleg*

Van: Najima El Arbaoui

Datum van indiening: 4/05/2026

Aan: **Elke Van den Brandt**

Bevoegdheden: collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

---

Onderwerp: Mentale gezondheid van Brusselse jongeren en toegang tot laagdrempelige hulp

Mevrouw de Collegevoorzitter,

De mentale gezondheid van jongeren is geen randthema meer maar een kernvraag van volksgezondheid en gelijke kansen. Jongeren die te laat of niet worden bereikt, dreigen uit te vallen op school, in hun sociaal leven en later op de arbeidsmarkt. Vooral in een grootstedelijke context als Brussel, waar veel jongeren opgroeien onder bijkomende sociale en financiële druk, is vroegdetectie en snelle ondersteuning essentieel.

Uit de Belgische Gezondheidsenquête 2023-2024 blijkt dat jongeren van 15 tot 24 jaar een bijzonder risicogroep vormen: bijna een op de vier kampt met een angst- en/of depressieve stoornis. Het VGC-bestuursakkoord 2026-2029 erkent terecht dat mentaal welzijn een prioriteit moet zijn en koppelt dat aan een preventief beleid en snellere aanpak van hulp- en zorgvragen.

Net daarom volstaat het niet om intenties te formuleren. Vanuit de oppositie wil ik duidelijkheid over de concrete laagdrempelige hulp voor Brusselse jongeren, de samenwerking met scholen en jeugdwerk, en de manier waarop wachttijden, bereik en territoriale verschillen in kaart worden gebracht. Zonder die duidelijkheid dreigt mentale gezondheid te blijven steken in beleidsretoriek in plaats van in tijdige hulp.

In dat kader wens ik u de volgende vragen te stellen:

1. Welke recente gegevens of welke Brusselse nulmeting bestaan er over de mentale noden van jongeren die gebruikmaken van Nederlandstalige voorzieningen in Brussel, voor welke periode gelden deze gegevens en hoe worden zij beleidsmatig opgevolgd?
2. Welke concrete initiatieven ondersteunt of financiert de VGC vandaag om mentale problemen bij jongeren vroegtijdig te detecteren en snel naar gepaste hulp toe te leiden?

3. Hoe verloopt de samenwerking tussen welzijnsdiensten, scholen, CLB's, jeugdwerkingen en eerstelijnsactoren om te vermijden dat jongeren met ernstige signalen tussen de mazen van het net vallen?
4. Hoeveel Nederlandstalige of voor Nederlandstalige jongeren toegankelijke organisaties bieden psychologische ondersteuning aan jongeren in Brussel, hoe zijn zij geografisch verspreid en wat zijn de gemiddelde wachttijden voor een eerste contact en voor effectieve begeleiding?
5. Welke bijkomende maatregelen zal u treffen om de hulp daadwerkelijk laagdrempeliger te maken voor jongeren die botsen op taal-, kostprijs-, mobiliteits- of vertrouwensdrempels?

Ik dank u.

